

ושמו שלום, והכל נקשר בשלום. רבי אבא אמר, ראיתי שהשם העליון הקדוש הכל הוא שלום, והכל אחד, והדרכים נפרדות לצד הנה ולצד הנה.

יו"ד של השם הקדוש קשורה בשלשה קשרים, משום זה הי' הזו, קוץ אחד למעלה, וקוץ אחד למטה, ואחד באמצע. משום ששלשה קשרים השתלשלו (התקשרו) בה, קוץ אחד למעלה, כתר עליון, שהוא עליון מעל כל העליונים, הראש של כל הראשים, והוא עומד על הכל. קוץ אחד באמצע, שהוא ראש אחר. משום שהיו שלשה ראשים, וכל אחד ואחד ראש לבדו. ולכן הקוץ של האמצע זהו ראש אחר שיוצא מהקוץ שלמעלה, והוא ראש של כל שאר הראשים שיבנה ממנו השם הקדוש, והראש הנה הוא נסתר של הכל.

ראש אחר תחתון, הוא ראש להשקות את הגן, והוא מעין המים שכל הנטיעות משקות ממנו. וזהו י' בשלשה קשרים, ולכן נקראת שלשלת, כמו השלשלת הזו שנקשרה זה בזה, והכל אחד.

שנינו בספרו של חנוך, בשעה שהראו לו חכמת הסודות העליונים וראה את האילן של גן עדן, הראו לו חכמה בסוד עליון, וראה שכל העולמות היו נקשרים זה בזה, שאל אותם על מה קיימים? אמרו לו, כלם עומדים על י', ממנה נבנו והשתלשלו (נבראו ונתקנו), שכתוב (תהלים קד) כלם בחכמה עשית. וראה שכלם מזדעזעים מאימת רבונם, ועל שמו כלם נקראו.

ובספרו של שלמה המלך אמר, ההגעה היא בשלשלת של שלשה

שלום. ושמייה שלום, ואתקשר כלל בשלום. רבי אבא אמר, חמינא דהאי שמא קדישא עלאה כלל הוא שלום, וכלל חד. וארחן מתפרשאן להאי סטרא, ולהאי סטרא.

יו"ד דשמא קדישא אתקשר בתלת קשרין, בגין דא, האי י', קוצא חד לעילא, וקוצא חד לתתא, וחד באמצעיתא. בגין דתלת קשרין אשתלשלו (נ"א אתקשרו) בה חד קוצא לעילא, כתרא עלאה, דהוא עלאה מפל עלאין, רישא דכל רישין, והוא קאים על כלל.

חד קוצא באמצעיתא, דהוא רישא אחרא. בגין דתלת רישין הוו, וכל חד וחד רישא בלחודוי. ועל דא קוצא דאמצעיתא, דא הוא רישא אחרא, דנפיק מקוצא דלעילא, והוא רישא לכל שאר רישין, לאתבנהא שמא קדישא, והאי רישא סתימא דכלל.

רישא אחרא תתאה, הוא רישא לאשקאה לגנתא, והוא מבווע דמיין, דכל נטיעין אשתקייין מגייה. ודא הוא י' בתלת קשרין. ועל דא שלשלת אקרי. כהאי שלשלת, דאתקשר דא בדא, וכלל חד.

האנא בספרא דחנוך, בשעתא דאחזיאו ליה חכמתא דרזין עלאין, וחקמא אילנא דגנתא דעדן, אחזיו ליה חכמתא, ברזא עלאה. וחקמא, דכלהו עלמין הוו מתקשרין דא בדא, שאיל לון, על מה קיימין. אמרו ליה, על י' קיימי כלהו. מגייה אתבניאו ואשתלשלו (נ"א אתבראו ואשתכללו). דכתיב, (תהלים קד) כלם בחכמה עשית. וחקמא, דכלהו מזדעזעו מדחילו דמאריהון, ועל שמייה אתקרון כלהו.

ובספרא דשלמה מלכא אמר, מטון די בקטפורא דתלתא, דכלילין